

Corsica & Sardinia.

542

Regio unde dicta

Situs:

Soli fertilitas.

Animalium varietas.

Imperium maiorum.

CORSICA a Corso ejus terræ Dominio dicta: alii a qualitate cacuminis Montis alicujus dictam volunt. Græci hanc Κύρον appellavere, a Cyro Herculis Filio: Teraphne ab Ovidio nominata est, ut scribit Villanovanus. Ab Occidente & Septentrione respicit Mare Ligusticum: ab Ortu Tyrrhenum: a Meridie Sardiniam. Longitudo mill. cxx non excedit: licet Strabo mill. clx, Plinius cl, ponat: Latitudinem hic Lx mil, facit: ille Lx, quod verum esse ex dimensione per circumferentiam constat. Ambitus secundum Plinium mill. cccxx: secundum alios cccv & ccciv: secundum Maginum cccxxv, quod se per dimensionem exactam reperisse scribit. Insula est ab omni parte aditu difficilis, cum præruptis undique collibus comprehensa sit. Interius similiter magna ex parte montosa, ideoque Frumenti neque Leguminum adeo fertilis est: quæ nisi paucis quibusdam locis crescent, ubi se aperit, atque fluminibus & aquis irrigatur, ac fecundissima redditur. Ea pars quæ respicit Etruriam est mediocriter plana, habetque ibi fructum solum & producit nobiles ac dulces Fructus. Vina Insulæ, præstantissima, primæque nobilitatis, & a Romanis semper expetita, Corsica a loco dicuntur. Mellis & Resinæ hic magna ubertas: Olei item & Ficuum. Cæterum Mella Corsicana amara esse notavit Servius in IV Georg. Fitque id ob Taxi copiam, è qua Apes Mella legunt. Venenata etiam ereditit Ovidius. Solus hic Ager lapidem gignit Catochitem, quem Demoeritus Abderites etiam in certamina contra Magos adhibuit. Rhennius de Corsica:

Hanc solam perhibent Catochitem gignere Terram: Corporibus lapis hic seu glauine tactus adheret. Similia tradunt Plinius lib. xxxvii cap. x & Solinus cap. ix: sed Plinius de rei fide ambigit. Alumen quoque hic reperitur: & Ferri fodinae sunt apud fl. Bivincium in Comitatu Nebiens. Sunt, & Salinæ vulgo dictæ della Roia, non longe a Portu S. Florentii: & prope Niolum sunt valles profundissimæ perpetuis nivibus scatentes, sub quibus ait Crystallum copiose latere. Nascitur etiam in ea magna copia Buxus teste Plinio, & Diodoro, nec non Taxus arbor venenata. Animalia producit varia: Equos in primis feroce, & Canes venaticos spectatae magnitudinis, Musmo quoque animal, Plinio auctore hic est, arietis genus, Mofoli hodie vocant: Animal praeterquam in hac Insula & Sardinia nusquam apparens in tota Europa. Habet corium & pilos instar Cervi: & cornua instar Arietis, non longa sed retro circum aures reflexa præcipua duritie, ut si altitudine L pedum præcipitetur inter laxa, ac capiti incumbat, non lñdatur; magnitudinem retinet Cervi mediocris, solisque herbis vescitur, cursu præditum velocissimo, carnesque habens gustu sapidas. Ovibus insuper & Bobus referta est. Insula omnis jam olim maligne culta, primum a Phocensibus, tum a Liguribus, post etiam a Romanis qui duas Colonias eo deduxerunt, Marianam & Aleriam quæ adhuc exstant. Cætera Barbari tenuere: proinde cum Romani in eos irruerunt, magnum servorum gregem captum Romanum abduxerunt: exiguo fructu quod tam nequam servi essent, tamq; bruti, ut quamvis vili emerentur, tamen Dominos semper emptionis peniteret. Romanis successere Saraceni: his Genuenses: tū Pisani: hodie vero iterum ad Genuenses jus redit. Nunc bitam II partes eam distingunt, Plagam quæ Orientem solem respicit, Latus interius: partem huic obversam,

Latus